

Zadeva C-347/04

Rewe Zentralfinanz eG, univerzalna pravna naslednica ITS Reisen GmbH,

proti

Finanzamt Köln-Mitte

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Finanzgericht Köln)

„Svoboda ustanavljanja – Davek od dohodka pravnih oseb – Takojšnje nadomestilo za izgube, ki jih ima mati?na družba – Izgube iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v drugih državah ?lanicah“

Povzetek sodbe

Prosto gibanje oseb – Svoboda ustanavljanja – Dav?na zakonodaja

(Pogodba ES, ?len 52 (po spremembi postal ?len 43 ES) in ?len 58 (postal ?len 48 ES))

?lena 52 Pogodbe (po spremembi postal ?len 43 ES) in 58 Pogodbe (postal ?len 48 ES) nasprotujeta ureditvi države ?lanice, ki mati?ni družbi s sedežem v tej državi omejuje možnosti dav?nega odbitka izgub te družbe iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v drugih državah ?lanicah, v katerih ima delež, ki ji omogo?a izvajanje dolo?enega vpliva na odlo?itve teh tujih h?erinskih družb in dolo?anje njihovih dejavnosti, medtem ko te omejitve ni pri deležih v h?erinskih družbah rezidentkah.

Taka razlika v dav?nem obravnavanju med mati?nimi družbami rezidentkami glede na to, ali imajo h?erinske družbe v tujini, ne more biti upravi?ena zgolj zato, ker so se odlo?ile, da bodo opravljale gospodarske dejavnosti v drugi državi ?lanici, v kateri zadevna država ne more izvrševati dav?ne pristojnosti. Ta utemeljitev, ki se opira na enakomerno porazdelitev pristojnosti obdav?itve med državami ?lanicami, sama po sebi zato ne more upravi?evati, da država ?lanica dosledno zavra?a priznavanje dav?ne ugodnosti mati?ni družbi rezidentki zato, ker je ta razvila mednarodno gospodarsko dejavnost, ki ni takoj ustvarila obdav?ljivega dobi?ka v korist te države.

Poleg tega take ureditve, ker ne sledi posebnemu cilju odvzema dav?nih ugodnosti za povsem umetne konstrukcije, katerih cilj bi bil izogniti se nacionalnemu dav?nemu pravu, ampak se na splošno nanaša na vsak položaj, v katerem imajo h?erinske družbe iz katerega koli razloga sedež v drugi državi ?lanici, ne da bi se preseglo to, kar je potrebno za dosego cilja, ki mu sledi, ni mogo?e šteti za utemeljeno z nevarnostjo dav?ne utaje. Sedež družbe zunaj te države ?lanice namre? sam po sebi ne pomeni, da gre za dav?no utajo, ker se za zadevno družbo vsekakor uporablja dav?na zakonodaja države, v kateri ima sedež.

(Glej to?ke 43, 52 in 70 ter izrek.)

SODBA SODIŠ?A (drugi senat)

z dne 29. marca 2007(*)

„Svoboda ustanavljanja – Davek od dohodka pravnih oseb – Takojšnje nadomestilo za izgube, ki jih ima mati?na družba – Izgube iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah, s sedežem v drugih državah ?lanicah“

V zadevi C-347/04,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 234 ES, ki ga je vložilo Finanzgericht Köln (Nem?ija) z odlo?bo z dne 15. julija 2004, ki je prispela na Sodiš?e 13. avgusta 2004, v postopku

Rewe Zentralfinanz eG, univerzalna pravna naslednica ITS Reisen GmbH,

proti

Finanzamt Köln-Mitte,

SODIŠ?E (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J. Klu?ka, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, J. Makarczyk in L. Bay Larsen (poro?evalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,

sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. marca 2006,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Rewe Zentralfinanz eG M. Lausterer, odvetnik,
- za Finanzamt Köln-Mitte B. Redmann, zastopnik,
- za nemško vlado M. Lumma in U. Forsthoff, zastopnika,
- za Komisijo Evropskih skupnosti R. Lyal in D. Triantafyllou, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 31. maja 2006

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odlo?be se nanaša na razlago ?lenov 52 Pogodbe ES (po spremembi postal ?len 43 ES), 58 Pogodbe ES (postal ?len 48 ES), od 67 do 73 Pogodbe ES (razveljavljeni z Amsterdamsko pogodbo), od 73B do 73D (postali ?leni od 56 ES do 58 ES), 73E Pogodbe ES (razveljavljen z Amsterdamsko pogodbo) in od 73F do 73G Pogodbe ES (postala ?lena 59 ES in 60 ES).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Rewe Zentralfinanz eG (v nadaljevanju: Rewe) s sedežem v Nem?iji kot univerzalno pravno naslednico družbe ITS Reisen GmbH (v

nadaljevanju: ITS) in Finanzamt Köln-Mitte (v nadaljevanju: Finanzamt) zaradi neupoštevanja izgub, povezanih z delnim odpisom vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v drugih državah ?lanicah, kot odbitka iz naslova stroškov poslovanja pri dolo?itvi obdav?ljivega dobi?ka v dav?nih letih 1993 in 1994.

Nacionalna ureditev

3 Na podlagi ?lena 1 zakona o davku od dohodka pravnih oseb iz leta 1991 (Körperschaftsteuergesetz 1991, v nadaljevanju: KStG 1991), ki se uporablja za zadevo v postopku v glavni stvari, so družbe rezidentke zavezane za pla?ilo davka od dohodka pravnih oseb v Nem?iji na podlagi njihovega svetovnega dobi?ka. Ta zajema dobi?ek, ki ga realizirajo podružnice ali agencije, prek katerih te družbe rezidentke opravljajo dejavnosti zunaj omenjene države. Po drugi strani pa družba rezidentka ni zavezana za pla?ilo davka od dobi?ka h?erinskih družb v trenutku, ko so ti realizirani.

4 Na podlagi ?lena 8(1) KStG 1991, upoštevene dolo?be zakona o dohodnini iz leta 1990 (Einkommensteuergesetz 1990, v nadaljevanju: EStG 1990) in KStG 1991 dolo?ajo, kaj se šteje za dohodek, in na?in, na katerega se ta dolo?i.

5 Na podlagi ?lena 6(1), to?ka 2, drugi stavek, EStG 1990, delni odpis knjigovodske vrednosti deležev predstavlja stroške poslovanja, ki se odbijejo od dobi?ka. Na podlagi tega istega ?lena je knjigovodska vrednost deležev enaka znesku, ki bi ga kupec celega podjetja pripisal zadevnemu premoženju v okviru celotne nakupne cene. Pri dolo?anju dobi?ka se amortizacijska osnovna sredstva na?eloma vpišejo v bilanco stanja na podlagi nakupne in proizvodne vrednosti, znižane za izgubo vrednosti zaradi obrabe, davkopla?evalci pa lahko prijavijo nižjo knjigovodsko vrednost (delni odpis vrednosti), kjer je na primer dejanska vrednost sredstev padla pod nakupno ali proizvodno vrednost, znižano za izgubo vrednosti zaradi obrabe .

6 Na podlagi ?lena 2(3) EStG 1990 je ?isti dohodek dav?nega zavezanca v dav?nem letu razlika med prihodki in odhodki. ?e se pri dolo?anju dohodka pokažejo izgube, se na podlagi ?lena 10(d) EStG 1990 odbijejo v prihodnjih letih, ko se dolo?a dav?ni dohodek v okviru akontacije ali prenosa izgub.

7 Ob uporabi dolo?b EStG 1990, kot je bil spremenjen z zakonom o dav?ni reformi (Steueränderungsgesetz) z dne 25. februarja 1992 (BGBl. 1992, str. 297), je bila dav?na izravnava izgub zaradi delnega odpisa vrednosti deležev v kapitalski družbi – v ?asu nastanka dejstev zadeve v postopku v glavni stvari – predmet razli?ne obravnave glede na to, ali je imela kapitalaska družba sedež v Nem?iji ali ne.

8 ?e je šlo za deleže v kapitalski družbi, s sedežem v Nem?iji, je bila na podlagi ?lena 2(3) EStG 1990 lahko izguba, vklju?no z izgubami iz naslova delnega odpisa, ki se nanašajo na dolo?eno dav?no obdobje, izravnana z vsemi prihodki dav?nega zavezanca.

9 Na podlagi ?lena 2a(1) in (2) EStG 1990 z naslovom „Izguba, ki ima zvezo s tujino“ bi lahko bile dolo?ene izgube, ki izvirajo iz tujine, za dav?ne namene upoštevane le omejeno, in sicer:

„(1) Izguba

1. [...]

2. iz industrijskega ali gospodarskega podjetja v tuji državi,

3. a) ki je posledica upoštevanja nižje knjigovodske vrednosti deležev, ki predstavljajo del poslovnih sredstev, v pravni osebi, ki nima niti posloводства niti sedeža v državi (tuja pravna

oseba), [...]

[...]

4. [...]

[...]

se lahko izravna le z istovrstnim dobičkom iz iste države [...]; in ne more biti odbita na podlagi člena 10d. Zmanjšanje dohodka je enako izgubi. Če izguba ne bi mogla biti izravnan na podlagi prvega stavka, se lahko odbije od istovrstnega dobička, ki ga davčni zavezanec ustvari v prihodnjih davčnih obdobjih v isti državi [...]

(2) Člen 1, prvi stavek, točka 2, se ne uporablja, če davčni zavezanec dokaže, da je izguba v industrijskih in gospodarskih podjetjih v tujini, ki se ukvarjajo izključno ali skoraj izključno [...] z opravljanjem gospodarskih storitev, razen gradnje ali upravljanja infrastrukture, namenjene turizmu ali oddajanju premoženja v najem [...]; neposredna udeležba v višini najmanj ene četrtine nominalnega kapitala v kapitalski družbi, ki se ukvarja izključno ali skoraj izključno z zgoraj omenjenimi dejavnostmi, kot tudi s financiranjem, ki ima zvezo z imetništvom te udeležbe, se šteje za opravljanje gospodarskih storitev, če kapitalaska družba nima posloводства niti sedeža v državi. Odstavek 1, prvi stavek, točki 3 in 4 se ne uporablja, če davčni zavezanec dokaže, da je pravna oseba izpolnjevala pogoje iz prvega stavka v času od njene ustanovitve ali v zadnjih petih letih pred davčnim obdobjem, v katerem je nastala izguba in v tem obdobju.

[...]“

10 Iz člena 2a EStG 1990 izhaja, da je izravnavna izgube, ki izhaja iz delnega odpisa, mogoča le, če družba v tujini ustvari dohodek v smislu člena 2a(2) (imenovan „aktivni“ dohodek) ali če ima najmanj 25 % deležev v drugi tuji kapitalski družbi, ki ustvarja aktivni dohodek v smislu člena 2a(2). Opravljanje dejavnosti, povezanih s turizmom v tujini, takoj izključuje izravnavo izgub.

11 Na podlagi člena 8b(2) KStG 1990, kot je bil spremenjen z zakonom o jamstvu kraja sedeža (Standortsicherungsgesetz) z dne 13. septembra 1993 (BGBl. 1993 I, str. 1569), je bil dobiček, ustvarjen z odtujitvijo deležev, prvič oproščen davka v davčnem letu 1994.

12 Z zakonom o znižanju davkov (Steuerenkungsgesetz) z dne 23. oktobra 2000 (BGBl. 2000 I, str. 1433) je bil spremenjen člen 8b(3) KStG 1991. Ta spremenjeni člen določa, da se ne upoštevajo znižanja dohodka iz naslova nižje knjigovodske vrednosti deležev, pri čemer ni pomembno, ali gre za deleže v kapitalski družbi s sedežem v Nemčiji ali na ozemlju te države.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

13 S pogodbo, sklenjeno 6. marca 1995, je ITS, družbo iz skupine Kaufhof Holding AG, katere poslovna dejavnost je povezana s turizmom, ta skupina prodala družbi Rewe. S pripojitveno pogodbo z dne 3. novembra 1995 je družba Rewe postala univerzalna pravna naslednica ITS.

14 Leta 1989 je ITS na Nizozemskem ustanovila hčerinsko družbo Kaufhof-Tourism Holdings BV (v nadaljevanju: KTH), ki je bila v njeni stoddotni lasti. V tej isti državi članici je KTH ustanovila družbo, International Tourism Investment Holdings BV (ITI), ki je bila v njeni stoddotni lasti. Med drugim je zadnjenavedena družba kupila stoddotni delež družbe German Tourist Facilities Ltd s sedežem v Združenem kraljestvu in 36-odstotni delež družbe Travelplan SA s sedežem v Španiji.

15 V letnih računovodskih izkazih za leti 1993 in 1994 je ITS delno odpisala vrednost deležev v

nizozemski h?erinski družbi KTH in izvedla popravek pri vrednosti terjatev, ki so zadevale dve h?erinski družbi njenih družb vnukinj s sedežema Združenem kraljestvu oziroma Španiji. Vsi ti izredni stroški so v dav?nih letih 1993 in 1994 znašali ve? kot 46 milijonov DEM.

16 Vendar je Finanzamt Köln-Mitte ob presoji, da ?len 2a EStG 1990 izklju?uje upoštevanje teh stroškov, povezanih z imetništvom deležev KTH, zavrnil te stroške kot stroške poslovanja za dav?ne namene in jih ni upošteval kot izgubo pri dolo?anju obdav?ljivega dobi?ka Rewe za dav?ni leti 1993 in 1994. Zato je izdal spremenjene odlo?be o odmeri davka od dohodka pravnih oseb, za katerega je bila za ti dav?ni leti zavezana Rewe.

17 Rewe je ob presoji, da je bila za dav?ne namene upravi?ena upoštevati vse stroške, povezane s družbami, ustanovljenimi na Nizozemskem, Združenem kraljestvu in Španiji, zaradi tega vložila tožbo na Finanzgericht Köln, v kateri je zatrjevala, da uporaba ?lena 2a EStG 1990 pomeni diskriminacijo, ki je v nasprotju s pravom Skupnosti.

18 Po mnenju tega sodiš?a predpisi, ki so veljali v ?asu nastanka dejstev zadeve v postopku v glavni stvari, dolo?ajo, da medtem ko se odpis knjigovodske vrednosti deležev v h?erinski družbi s sedežem v Nem?iji za dav?ne namene na?eloma lahko upošteva brez omejitev kot strošek poslovanja mati?ne družbe v okviru dolo?anja njenega obdav?ljivega dobi?ka, pa odpisa vrednosti deležev v h?erinski družbi s sedežem v drugi državi ?lanici ni mogo?e upoštevati za dav?ne namene, razen v omejenih primerih, in sicer kadar se izguba iz naslova tega odpisa izravna z dobi?kom iz te druge države ?lanice ali kadar so izpolnjeni pogoji za izjemo iz ?lena 2a(2) EStG 1990. Zato meni, da je mogo?e, da je ta razlika v obravnavanju, ki izhaja iz ?lena 2a(1), to?ka 3(a), in (2) EStG 1990, v nasprotju s pravom Skupnosti, in da ne more ugotoviti, da bi bili podani razlogi, ki bi to razliko v obravnavanju utemeljili.

19 V teh okoliš?inah je Finanzgericht Köln prekinilo odlo?anje in Sodiš?u v predhodno odlo?anje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba povezane dolo?be ?lenov 52 [...] in 58 [...], od 67 do 73 ter 73B in nadaljnjih [Pogodbe] razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi, kot je ureditev v ?lenu 2a(1), to?ka 3(a), in (2) EStG [...], ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ki izklju?uje takojšnji dav?ni odbitek izgub iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah v drugih državah Skupnosti, ?e te h?erinske družbe opravljajo pasivne dejavnosti v smislu nacionalnega predpisa in/ali ko opravljajo aktivne dejavnosti v smislu nacionalnega predpisa, le prek lastnih družb vnukinj, medtem ko je odpis vrednosti deležev v h?erinskih družbah v državi mogo?a brez teh omejitev?“

Vprašanje za predhodno odlo?anje

20 Z vprašanjem predložitveno sodiš?e v bistvu sprašuje, ali v okoliš?inah, kot so v postopku v glavni stvari, dolo?be Pogodbe ES v zvezi s svobodo ustanavljanja in prostim pretokom kapitala nasprotujejo ureditvi države ?lanice, ki omejuje mati?ni družbi s sedežem v tej državi, možnosti dav?nega odbitka izgub te družbe iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v drugih državah ?lanicah.

Razlaga dolo?b Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja

21 Uvodoma je treba omeniti, da morajo države ?lanice v skladu z ustaljeno sodno prakso, ?eprav je neposredno obdav?enje v njihovi pristojnosti, to pristojnost vendarle izvrševati ob spoštovanju prava Skupnosti (glej zlasti sodbe z dne 8. marca 2001 v združenih zadevah Metallgesellschaft in drugi, C-397/98 in C?410/98, Recueil, str. I-1727, to?ka 37; z dne 13. decembra 2005 v zadevi Marks & Spencer, C-446/03, ZOdl., str. I-10837, to?ka 29; z dne 12. septembra 2006 v zadevi Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04,

ZOdl., str. I-7995, točka 40, in z dne 13. marca 2007 v zadevi Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C-524/04, ZOdl., str. I-2107, točka 25).

22 V skladu z ustaljeno sodno prakso spadajo v področje uporabe *ratione materiae* določbe Pogodbe v zvezi s svobodo ustanavljanja nacionalne določbe, ki se uporabljajo v primeru, ko ima državljan zadevne države članice v kapitalu družbe s sedežem v drugi državi članici delež, ki mu omogoča izvajanje določenega vpliva na odločitve te družbe in na opredeljevanje njenih dejavnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 13. aprila 2000 v zadevi Baars, C-251/98, Recueil, str. I-2787, točka 22, in z dne 21. novembra 2002 v zadevi X in Y, C-436/00, Recueil, str. I-10829, točka 37, ter zgoraj navedeni sodbi Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas, točka 31, in Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, točka 27).

23 To je, kot v postopku v glavni stvari, podano, ko ima družba rezidentka, kot je ITS, stoddotni delež v kapitalu družbe, ustanovljene v drugi državi članici. Za Davkova zavezanca s stoddotnim deležem v kapitalu družbe, ki ima sedež v drugi državi članici, se namreč nedvomno uporabljajo določbe Pogodbe o svobodi ustanavljanja (zgoraj navedena sodba Baars, točka 21).

24 Zato je treba obravnavati, ali člena 52 in 58 Pogodbe nasprotujeta uporabi ureditve, kot je ta v postopku v glavni stvari.

25 Svoboda ustanavljanja, ki jo člen 52 ES priznava državljanom Skupnosti in ki zajema pravico začetni in opravljati dejavnost kot samozaposlena oseba, pravico do ustanovitve in vodenja podjetij pod enakimi pogoji, kot jih za svoje državljane določa zakonodaja države članice, v kateri se taka ustanovitev izvede, zajema v skladu s členom 58 ES družbe, ustanovljene v skladu z zakonodajo države članice in ki imajo statutarni sedež, glavno upravo ali glavni kraj poslovanja v Skupnosti, pravico opravljati dejavnost v zadevni državi članici prek hčerinske družbe, podružnice ali agencije (glej zlasti sodbo z dne 21. septembra 1999 v zadevi Saint-Gobain ZN, C-307/97, Recueil, str. I-6161, točka 35, zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, točka 30, in sodbo z dne 23. februarja 2006 v zadevi Keller Holding, C-471/04, ZOdl., str. I-2107, točka 29).

26 Čeprav skušajo določbe Pogodbe o svobodi ustanavljanja, glede na besedilo, zagotoviti, da so tuji državljani in družbe v državi članici gostiteljici obravnavani enako kot državljani in družbe iz te države, prav tako nasprotujejo temu, da bi matična država članica ovirala svojega državljan ali družbo, ustanovljeno v skladu z njeno zakonodajo, pri ustanavljanju v drugi državi članici (sodba z dne 16. julija 1998 v zadevi ICI, C-264/96, Recueil, str. I-4695, točka 21, in zgoraj navedena sodba Marks & Spencer, točka 31).

27 V skladu z ureditvijo, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, se izgube premoženja, v zvezi z odpisom vrednosti deležev v hčerinskih družbah v Nemčiji takoj in brez omejitev upoštevajo pri določenju obdavčljivega dobička matične družbe, katere celotni dohodek je obdavčen v Nemčiji.

28 Po drugi strani pa so, kot izhaja iz člena 2a(1) in (2) EStG 1990, istovrstne izgube, ki izvirajo iz udeležbe v hčerinski družbi, ki ima sedež v drugi državi članici, za matično družbo, katere celotni dohodek je obdavčen v Nemčiji, predmet odbitka samo pod določenimi pogoji, ki se nanašajo na prihodke te družbe ali opravljanje tako imenovanih aktivnih dejavnosti njene hčerinske družbe.

29 Ni sporno, da se izgube matične družbe s sedežem v Nemčiji, ki izvirajo iz udeležbe v hčerinskih družbah, ustanovljenih v drugih državah članicah, lahko upoštevajo v Nemčiji v primeru, ko te hčerinske družbe pozneje ustvarjajo dobiček. Vendar pa tudi v primeru, ko se ugotovi zadostni dobiček, taka matična družba v nasprotju z matično družbo, ki ima hčerinske družbe, ustanovljene v Nemčiji, ne more imeti koristi od takojšnjega upoštevanja svojih izgub in je

zato prikrajšana za likvidno prednost (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, točka 32).

30 Iz tega sledi, da je davni položaj matične družbe, ki ima sedež v Nemčiji in ima kot Rewe hčerinsko družbo in družbo vnukinjo v drugi državi članici, manj ugoden, kot bi bil, če bi imeli ta hčerinska družba in družba vnukinja sedež v Nemčiji.

31 Ta razlika v obravnavanju je lahko z davnega vidika neugodna za matično družbo, ki je ustanovljena v Nemčiji in ima hčerinsko družbo v drugi državi članici. Če upoštevamo to razliko v obravnavanju, je lahko matična družba odvrnjena od tega, da bi dejavnosti izvajala prek hčerinskih družb ali posrednih hčerinskih družb, ki so ustanovljene v drugi državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 18. septembra 2003 v zadevi Bosal, C-168/01, Recueil, str. I-9409, točka 27).

32 Vendar pa nemška vlada uveljavlja stališče, da taka razlika v obravnavanju ni omejitev svobode ustanavljanja, ker položaj hčerinske družbe s sedežem v Nemčiji ni primerljiv s položajem hčerinske družbe, s sedežem v drugi državi članici. Po mnenju te vlade so hčerinske družbe glede na svojo matično družbo samostojne pravne osebe, ki so davne zavezanke v državi, v kateri imajo sedež. Mogoče bi bilo, da bi hčerinska družba KTH uveljavljala izgube v okviru napovedi njenega obdavčljivega dobička na Nizozemskem. Ta ista vlada meni, da Zvezni Republiki Nemčiji kot državi, v kateri ima sedež matična družba, samostojnim tujim hčerinskim družbam ni treba priznati pravnega statusa, ki bi bil primerljiv s položajem, ki ga uživajo matične družbe rezidentke.

33 V zvezi s tem je treba opozoriti, kot je to v točki 21 sklepnih predlogov storil generalni pravobranilec, da se razlika v davnem obravnavanju v postopku v glavni stvari ne nanaša na položaj hčerinskih družb v smislu, ali imajo v Nemčiji sedež ali ne, ampak na položaj matičnih družb, ki so rezidentke v Nemčiji, glede na to, ali imajo hčerinske družbe, ustanovljene v drugi državi članici ali ne.

34 Glede izgub, ki jih te matične družbe rezidentke uveljavljajo iz naslova odpisa vrednosti deležev v hčerinskih družbah, so te družbe v primerljivem položaju, bodisi da gre za deleže v hčerinskih družbah s sedežem v Nemčiji bodisi za hčerinske družbe s sedežem v drugi državi članici. V teh dveh primerih se namreč izgube, za katere se uveljavlja odbitek in ki jih krijejo matične družbe, ali dobički teh hčerinskih družb, naj izhajajo iz hčerinskih družb, ki so davne zavezanke v Nemčiji, ali iz tistih, ki so davne zavezanke v drugih državah članicah, ne obdavčijo matičnim družbam.

35 Zato omejitev, da bi matična družba rezidentka uveljavljala odbitek teh izgub, ki zadeva samo izgube iz naslova odpisa vrednosti deležev v tujini, ne odseva objektivne razlike v položaju matičnih družb glede na to, ali imajo njene hčerinske družbe sedež v Nemčiji ali v drugih državah članicah.

36 Iz tega izhaja, da razlika v davnem obravnavanju, ki izhaja iz ureditve, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, in neugoden položaj matičnih družb s sedežem v Nemčiji, ki imajo hčerinsko družbo s sedežem v drugi državi članici, na davnem področju, ovirata izvajanje svobode ustanavljanja teh družb, s tem da jih odvrta od ustanavljanja, pridobitve ali nadaljnega lastništva hčerinske družbe v drugi državi članici. Zaradi tega pomenita omejitev svobode ustanavljanja v smislu členov 52 in 58 Pogodbe.

37 Taka omejitev svobode ustanavljanja je dopustna le, če sledi legitimnemu cilju, ki je združljiv s Pogodbo in ga upravičujejo nujni razlogi v splošnem interesu. Poleg tega mora biti v primeru, da je to podano, taka omejitev primerna, da zagotovi uresnitev zadevnega cilja, in ne sme presegati tega, kar je nujno potrebno za doseg tega cilja (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Marks &

Spencer, to?ka 35 in navedena sodna praksa, ter Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas, to?ka 47).

38 Po mnenju nemške vlade je za mati?no družbo rezidentko v Nem?iji v vsakem primeru upravi?eno omejevanje možnosti dav?nega odbitka izgub, ki jih te družba uveljavlja iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah, ustanovljenih v drugih državah ?lanicah, s tem da je dav?no upoštevanje izgub, nastalih v tujini, mogo?e le v zvezi z istovrstnim dobi?kom iz iste države. Nemška vlada je v zvezi s tem navajala številne utemeljitve, ki se lahko, kot je v to?ki 24 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, v bistvenih elementih povzamejo, kot sledi.

39 Prvi?, nemška vlada je ob sklicevanju na prej omenjeno sodbo Marks & Spencer, v kateri je Sodiš?e upoštevalo na?elo enakomerne porazdelitve pristojnosti obdav?enja med državami ?lanicami, navajala prvi element utemeljitve, in sicer pravilo simetrije, ki velja za pravico obdav?itve dobi?ka družbe na eni in obveznostjo upoštevanja izgub te družbe na drugi strani. Uveljavljala je, da nemškim dav?nim organom v okviru dav?nega obravnavanja mati?ne družbe rezidentke v Nem?iji ne bi bilo treba upoštevati izgub, povezanih z dejavnostjo h?erinske družbe, ustanovljene v drugi državi ?lanici, ker nimajo pravice obdav?iti dobi?ka te h?erinske družbe.

40 Te utemeljitve ni mogo?e sprejeti.

41 Tako kot je v to?ki 32 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, je treba natan?no dolo?iti pomen, ki ga je treba priznati zakoniti zahtevi enakomerne porazdelitve dav?ne pristojnosti. Še posebej je treba poudariti, da je Sodiš?e v zgoraj navedeni sodbi Marks & Spencer tak element utemeljitve sprejelo le v povezavi z dvema drugima elementoma utemeljitve, in sicer tveganjem dvakratnega uveljavljanja izgub in dav?no utajo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, to?ki 43 in 51).

42 V zvezi s tem je treba priznati, da nedvomno obstajajo ravnanja, ki lahko ogrožajo pravico držav ?lanic do izvajanja dav?nih pristojnosti glede dejavnosti, ki se opravljajo na njihovem ozemlju, s ?imer bi škodovala enakomerni porazdelitvi pristojnosti obdav?itve med državami ?lanicami (glej zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, to?ka 46), kar bi lahko upravi?ilo omejitev svobode ustanavljanja (glej zgoraj navedeno sodbo Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas, to?ki 55 in 56). Sodiš?e je tako odlo?ilo, da bi možnost izbire, dana družbam, ali bodo upoštevale svoje izgube v državi ?lanici, v kateri imajo sedež, ali v drugi državi ?lanici, lahko ob?utno ogrozila enakomerno porazdelitev pristojnosti obdav?itve med državami ?lanicami, saj bi se dav?na osnova v prvi državi pove?ala in v drugi zmanjšala v višini prenesenih izgub.

43 Vendar pa razlika v dav?nem obravnavanju med mati?nimi družbami rezidentkami glede na to, ali imajo h?erinske družbe v tujini, ne more biti upravi?ena zgolj zato, ker so se odlo?ile, da bodo opravljale gospodarske dejavnosti v drugi državi ?lanici, v kateri zadevna država ne more izvrševati dav?ne pristojnosti. Ta utemeljitev, ki se opira na enakomerno porazdelitev pristojnosti obdav?itve med državami ?lanicami, sama po sebi zato ne more upravi?evati, da država ?lanica dosledno zavra?a priznavanje dav?ne ugodnosti mati?ni družbi rezidentki zato, ker je ta razvila mednarodno gospodarsko dejavnost, ki ni takoj ustvarila obdav?ljivega dobi?ka v korist te države.

44 Poleg tega je treba poudariti, da se lahko izgube mati?ne družbe iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v Nem?iji izravnaajo z njenimi dobi?ki tudi, ?e njene h?erinske družbe niso ustvarile obdav?ljivega dobi?ka v upoštevnem dav?nem letu.

45 Drugi?, nemška vlada je zatrjevala, da je ureditev, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari potrebna zato, da bi se izognili večkratnim davčnim ugodnostim v obliki dvakratnega uveljavljanja izgub, zaradi katerih bi matične družbe lahko imele koristi.

46 Ta utemeljitev v okviru zadeve v postopku v glavni stvari ni upoštevna.

47 Čeprav je namreč treba priznati, da morajo države članice imeti možnost preprečiti nevarnost dvakratnega uveljavljanja izgub (glej zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, točka 47), pa je treba poudariti, da izgube, ki so predmet obravnave v postopku v glavni stvari, niso, kot je v točkah 37 in 38 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, primerljive z izgubami, ki bi jih hčerinske družbe imele v tujini, katerih prenos bi matična družba rezidentka zahtevala zato, da bi zmanjšala obdavčljivi dobiček, kot je bilo v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Marks & Spencer.

48 Matična družba uveljavlja izgube, ki so predmet obravnave v postopku v glavni stvari, z namenom zmanjšanja vrednosti svojih deležev v tujih hčerinskih družbah. Te izgube, povezane z odpisom knjigovodske vrednosti deležev, so upoštevane samo, kar zadeva matično družbo, in so na davčnem področju predmet drugačnega obravnavanja od tistega, ki se uporablja za izgube samih hčerinskih družb. To drugačno upoštevanje izgub samih hčerinskih družb in izgub, ki jih uveljavljajo matične družbe, ne bi moglo v nobenem primeru pomeniti dvakratnega uveljavljanja istih izgub.

49 Poleg tega je treba poudariti, kot je to na obravnavi storila zlasti Komisija Evropskih skupnosti, da lahko matična družba s sedežem v Nemčiji, ki ima hčerinske družbe v tej isti državi, od svojega obdavčljivega prihodka odbije zmanjšano vrednost deležev v hčerinskih družbah rezidentkah, ob tem pa bi te hčerinske družbe lastne izgube še vedno lahko uveljavljale v okviru lastne obdavčitve.

50 Tretji?, nemška vlada meni, da je namen ureditve, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, boj proti posebni obliki davčne utaje, in sicer, da matične družbe s sedežem v Nemčiji, predvsem tiste, ki opravljajo dejavnost na področju turizma, prenesejo dejavnosti, za katere je znano, da ustvarjajo izgube, v druge države članice z ustanavljanjem hčerinskih družb v teh državah članicah z edinim ciljem, da bi zmanjšale svoj obdavčljivi dobiček v Nemčiji. Na obravnavi je ta vlada dodala, da bi bilo treba po njenem mnenju omiliti zadevno sodno prakso Sodišča, saj se ji zdi zahteva po sledenju posebnemu cilju, to je boju proti povsem umetnim konstrukcijam, prestroga. Meni, da je treba državam članicam na celoma dovoliti, da odredijo splošne ukrepe za boj proti davčni utaji in sprejmejo abstraktne in splošne predpise, ki se opirajo na te tipične primere.

51 V zvezi s tem zadostuje opozorilo, da zgolj okoliščina, da v določenem gospodarskem sektorju, kot je turizem, davčni organi države članice ugotovijo primere velikih in trajnih izgub, ki jih utrpijo tuje hčerinske družbe matičnih družb rezidentk te države, ne more zadostovati za dokaz obstoja v celoti umetnih konstrukcij, ki bi bile namenjene ustvarjanju izgub iz naslova odpisa vrednosti deležev v hčerinskih družbah, ustanovljenih v drugih državah članicah (glej v zvezi z zahtevo, povezano s posebnim ciljem boja proti povsem umetnim konstrukcijam, zgoraj navedene sodbe ICI, točka 26; Marks & Spencer, točka 57, in Cadbury Schweppes in Cadbury Schweppes Overseas, točka 51).

52 V tem primeru se določba, kot je člen 2a(1), točka 3(a), EStG 1990, ki na splošno ureja upoštevanje zmanjšanja vrednosti deležev, kadar imajo hčerinske družbe, ki jih ima matična družba s sedežem v Nemčiji, iz kakršnega koli razloga sedež v drugih državah članicah, ne da bi prekoračila, kar je potrebno za doseg cilja, ki mu sledi, šteti za upravičena zaradi tveganja

dav?nih utaj. Ta dolo?ba namre? ne sledi posebnemu cilju odvzema dav?nih ugodnosti za povsem umetne konstrukcije, katerih cilj bi bil izogniti se nemškemu dav?nemu pravu, ampak na splošno urejati vsak položaj, v katerem imajo h?erinske družbe iz katerega koli razloga sedež zunaj Nem?ije. Sedež družbe zunaj te države ?lanice pa sam po sebi ne pomeni, da gre za dav?no utajo, ker se za zadevno družbo vsekakor uporablja dav?na zakonodaja države, v kateri ima sedež.

53 Na isti na?in ?len 2a(2) EStg 1990 ob izklju?evanju tako imenovanih „aktivnih“ dejavnosti, ki so predvsem tiste, ki se nanašajo na gradnjo ali upravljanje infrastrukture, namenjene turizmu, prekora?i tisto, kar je potrebno za boj proti konstrukcijam, ki pomenijo zlorabo. Boj proti dav?nim utajam ne more upravi?evati, da se lahko izgube industrijskega ali gospodarskega podjetja s sedežem v tujini, katerega cilj je opravljanje gospodarskih storitev, praviloma in brez omejitev izravnaajo z dobi?kom, medtem ko je izravnavajo z dobi?ki pri podjetjih, ki opravljajo dejavnost na podro?ju turizma, podvržena izpolnjevanju številnih pogojev.

54 ?etrto?, da bi upravi?ila nacionalno ureditev, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, se nemška vlada ravno tako ne more utemeljeno sklicevati na nujnost u?inkovitosti dav?nega nadzora na transakcijami, ki se odvijajo v tujini.

55 Namre?, ?eprav u?inkovitost dav?nega nadzora državi ?lanici dovoljuje uporabo ukrepov, ki omogo?ajo jasen in natan?en pregled zneska odbitnih stroškov v tej državi iz naslova udeležbe v kapitalu tujih h?erinskih družb (glej v tem smislu sodbi z dne 15. maja 1997 v zadevi Futura Participations in Singer, C-250/95, Recueil, str. I-2471, to?ka 31, in z dne 28. oktobra 1999 v zadevi Vestergaard, C?55/98, Recueil, str. I-7641, to?ka 23), pa vendar ne more upravi?evati, da bi ta država ?lanica lahko za ta odbitek predpisala razli?ne pogoje, in sicer glede na to, ali se udeležba nanaša na h?erinske družbe s sedežem v tej ali v drugih državah ?lanicah.

56 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se lahko država ?lanica, da bi od pristojnih organov druge države ?lanice dobila vse primerne informacije, ki bi ji omogo?ale pravilno ugotovitev davka od dohodka pravnih oseb, sklicuje na Direktivo Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomo?i pristojnih organov držav ?lanic na podro?ju neposredne obdav?itve (UL L 336, str. 15)

57 Dalje je, glede trditve nemške vlade, da je nadzor nad transakcijami v tujini, tudi v primeru sodelovanja z organi druge države ?lanice, pogostokrat zelo težak, dovolj poudariti, da imajo upoštevni dav?ni organi možnost od same mati?ne družbe zahtevati dokaze, ki so po njeni presoji potrebni za oceno, ali se zahtevani odbitek izgub iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v drugih državah ?lanicah dopusti ali ne (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Vestergaard, to?ka 26).

58 Ta možnost bi morala biti še posebej koristna v primeru, kot je podan v zadevi v postopku v glavni stvari, v kateri gre za mati?no družbo, ki bi morala imeti možnost vse potrebne dokumente zahtevati neposredno od svojih h?erinskih družb v tujini. Še ve?, morebitne težave pri dolo?itvi izgub iz naslova odpisa vrednosti deležev v h?erinskih družbah s sedežem v drugih državah ?lanicah v nobenem primeru ne morejo upravi?evati ovire za svobodo ustanavljanja (glej v tem smislu sodbi z dne 4. marca 2004 v zadevi Komisija proti Franciji, C-334/02, Recueil, str. I-2229, to?ka 29, in z dne 7. septembra 2004 v zadevi Manninen, C-319/02, ZOdl., str. I-7477, to?ka 54).

59 Peti?, da bi upravi?ili dav?no neugodnost, ki jo v tem primeru utrpijo mati?ne družbe s sedežem v Nem?iji in z udeležbo v h?erinskih družbah, ustanovljenih v drugih državah ?lanicah, nemška vlada navaja, da je ureditev, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, objektivno upravi?ena zaradi nujnosti varovanja enotnosti dav?nega sistema. V bistvu je v okviru te utemeljitve mogo?e obravnavati dva argumenta te vlade, in sicer nujnost zagotovitve

doslednosti nemškega davčnega sistema in spoštovanje teritorialnega načela.

60 Glede nujnosti zagotovitve doslednosti tega davčnega sistema je nemška vlada uveljavljala, prvič, da so na podlagi konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjene s Kraljevino Nizozemsko, ki je država, v kateri ima sedež KTH, hčerinska družba družbe Rewe, dividende, ki so jih izplačale hčerinske družbe s sedežem v tej državi članici, oproščene davka v Nemčiji. Zaradi tega bi bilo dosledno, da družbe s sedežem v Nemčiji zaradi izgub, povezanih z njihovimi hčerinskimi družbami v tujini, ne pridobijo ugodnosti.

61 Argumenta nemške vlade o nujnosti ohranjanja doslednosti nacionalnega davčnega sistema pa ni mogoče sprejeti, saj se izgube, ki so predmet obravnave v postopku v glavni stvari, upoštevajo tudi v Nemčiji, če tuja hčerinska družba opravlja tako imenovano „aktivno“ dejavnost v smislu člena 2a(2) EStG 1990, medtem ko so v takem primeru, ob uporabi konvencij o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, dividende, ki jih je izplačala taka hčerinska družba, ravno tako oproščene davka.

62 Poleg tega je treba glede nujnosti zagotovitve doslednosti nacionalnega davčnega sistema v zvezi z ureditvijo, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ki bi bila po mnenju nemške vlade zagotovljena z omenjenimi konvencijami, opozoriti, da je v točki 28 oziroma 21 sodb z dne 28. januarja 1992 v zadevi Bachmann (C-204/90, Recueil, str. I-249) in v zadevi Komisija proti Belgiji, (C-300/90, Recueil, str. I-305) Sodišče priznalo, da nujnost zagotovitve doslednosti davčnega sistema lahko upraviči omejitev uresničevanja temeljnih svoboščin, ki jih zagotavlja Pogodba. Vendar je treba za to, da bi bil argument, ki se opira na to utemeljitev, sprejet, dokazati, da obstaja neposredne zveza med zadevno davčno ugodnostjo in izravnavo te ugodnosti z določenim davčnim bremenom (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Keller Holding, točka 40, in Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, točka 68).

63 Iz analize nacionalne zakonodaje, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, pa izhaja, da so matične družbe, katerih celotni dohodek je obdavčen v Nemčiji in so udeležene v hčerinskih družbah s sedežem v tej isti državi, upravičene do takojšnjega odbitka izgub iz naslova delnega odpisa vrednosti deležev v teh hčerinskih družbah in hkrati oproščene davka na dividende. Po drugi strani pa je – čeprav so dividende, ki jih matična družba, katere celotni dohodek je obdavčen v Nemčiji, prejme od hčerinske družbe s sedežem na Nizozemskem, prav tako oproščene davka na podlagi konvencije o dvojnem obdavčevanju – odbitek izgub iz naslova delnega odpisa vrednosti deležev v tej hčerinski družbi predmet omejitev.

64 Ker zato nemška vlada ni dokazala obstoja zveze med takojšnjim odbitkom izgub iz naslova delnega odpisa vrednosti deležev v hčerinskih družbah, ki ga lahko uveljavlja matična družba rezidentka, in davčno oprostitvijo za dividende, ki jih prejme od teh hčerinskih družb, trditve, da bi bilo zaradi nujnosti zagotovitve doslednosti nemškega davčnega sistema upravičeno, da se matičnim družbam rezidentkam v Nemčiji ne priznajo ugodnosti v zvezi z izgubami, povezanimi z njihovimi hčerinskimi družbami, zato ker so dividende, ki jih plačajo njene hčerinske družbe na podlagi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, oproščene davka v Nemčiji, ni mogoče sprejeti.

65 Nemška vlada uveljavlja drugič, da je bila doslednost ureditve, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, z davčnega vidika zagotovljena z oprostitvijo dobička, ustvarjenega z odtujitvijo deležev, na podlagi člena 8b(2) KStG 1991, kot je bil spremenjen z zakonom o jamstvu kraja sedeža.

66 Prvi? je treba opozoriti na to, kot je to storilo predložitveno sodiš?e, da je bila ta oprostitev prvi? uporabljena v dav?nem letu 1994 in se ne nanaša na prvo dav?no leto, na katero se nanaša spor v postopku v glavni stvari.

67 Drugi?, treba je ugotoviti, da ima prepoved odbitka izgub, kot so izgube, ki so predmet obravnave v postopku v glavni stvari, v okviru dolo?anja obdav?ljivega dohodka mati?nih dru?b rezidentk, ki so udele?ene v h?erinskih dru?bah v tujini, takojšnji u?inek. Zato dejstvo, da je mogo?e pozneje uveljavljati oprostitev dobi?ka, ustvarjenega v primeru odtujitve, pod predpostavko, da je ta zadosten, ne pomeni razloga dav?ne doslednosti, ki bi upravi?evala zavrnitev takojšnjega odbitka izgub mati?nih dru?b, ki imajo dele?e v h?erinskih dru?bah v tujini.

68 Nazadnje je treba glede teritorialnega na?ela, kot ga je v to?ki 22 zgoraj navedene sodbe Futura Participations in Singer priznalo Sodiš?e, opozoriti, da to na?elo ne more upravi?iti uporabe nacionalne ureditve, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari.

69 Nedvomno je v skladu s tem na?elom, da država ?lanica, kjer ima mati?na dru?ba sede? lahko obdav?i svetovne dobi?ke dru?b rezidentk, pri ?emer pa lahko nerezidentnim h?erinskim dru?bam obdav?i le dobi?ke, ki so rezultat njihovih dejavnosti na njenem ozemlju (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, to?ka 39). Vendar to na?elo samo po sebi ne upravi?i, da država, kjer ima sede? mati?na dru?ba, tej lahko zavrne ugodnost, zato ker ne obdav?i dobi?kov njenih h?erinskih dru?b nerezidentk (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Marks & Spencer, to?ka 40). Kot je v to?ki 49 sklepnih predlogov poudaril generalni pravobranilec, to na?elo v okviru uporabe prava Skupnosti zagotavlja nujnost upoštevanja omejitev dav?nih pristojnosti držav ?lanic. V postopku v glavni stvari ugodnost, ki jo zahteva Rewe, ne vpliva na uveljavljanje konkuren?ne dav?ne pristojnosti. To se nanaša na mati?ne dru?be s sede?em v Nem?iji, katerih celotni dohodek je obdav?en v tej državi. Zato ureditve, ki je predmet obravnave v postopku v glavni stvari, ni mogo?e šteti za uresni?evanje teritorialnega na?ela.

70 Glede na vse navedeno mora biti odgovor predložitvenemu sodiš?u, da v okoliš?inah, kot so podane v zadevi v postopku v glavni stvari, ko ima mati?na dru?ba dele? v h?erinski dru?bi nerezidentki, ki ji omogo?a izvajanje dolo?enega vpliva na odlo?itve te tuje h?erinske dru?be in na dolo?anje njenih dejavnosti, ?lena 52 in 58 Pogodbe nasprotujeta ureditvi države ?lanice, ki mati?ni dru?bi s sede?em v tej državi omejuje možnosti dav?nega odbitka izgub te dru?be iz naslova odpisa vrednosti dele?ev v h?erinskih dru?bah s sede?em v drugih državah ?lanicah.

Razlaga dolo?b Pogodbe v zvezi z prostim pretokom kapitala

71 Ker dolo?be Pogodbe glede svobode ustanavljanja nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ni treba obravnavati, ali tej ureditvi nasprotujejo tudi dolo?be Pogodbe o prostem pretoku kapitala (glej v istem smislu zgoraj navedeno sodbo Keller Holding, to?ka 51).

Stroški

72 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (drugi senat) razsodilo:

V okoliš?inah, kot so podane v zadevi v postopku v glavni stvari, ko ima mati?na dru?ba dele? v h?erinski dru?bi nerezidentki, ki ji omogo?a izvajanje dolo?enega vpliva na odlo?itve te tuje h?erinske dru?be in na dolo?anje njenih dejavnosti, ?lena 52 Pogodbe ES (po spremembi postal ?len 43 ES) in 58 Pogodbe ES (postal ?len 48 ES) nasprotujeta ureditvi države ?lanice, ki mati?ni dru?bi s sede?em v tej državi omejuje možnosti

davčnega odbitka izgub te družbe iz naslova odpisa vrednosti deležev v hčerinskih družbah s sedežem v drugih državah članicah.

Podpisi

* Jezik postopka: nemščina.